

РЕШЕНИЕ

№ 111

гр. Перник, 13 юни 2013г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и осми май през две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И.***, като разгледа докладваното от съдия Георгиева административно дело № 146 по описа на съда за 2013г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 84, ал. 6 от Семейния кодекс (СК)

Образувано е по жалба на К.Й.Д., с ЕГН ***** и П.Л.Д., с ЕГН *****, и двамата с адрес: *** срещу Заповед № ЗД-РД01/026/02.04.2013 г. на Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане (РДСП)–Перник, с която на основание чл. 84, ал. 2 и ал. 6 от СК във вр. с чл. 11, ал. 1 и чл. 12, ал. 1 от Наредба № РД-07-7 от 05.10.2010 г. за условията и реда за водене и съхраняване на регистрите за пълно осиновяване е разпоредено детето В.П.Д. с ЕГН ***** да бъде вписан в Регистъра на деца за пълно осиновяване, воден и съхраняван в РДСП – Перник.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна. Жалбоподателите твърдят, че имат родителски капацитет и възможност да отглеждат детето си. В съдебно заседание се явяват лично и заявяват, че поддържат жалбата и искат заповедта да се отмени.

Ответникът по жалбата–Директорът на РДСП-Перник чрез процесуалния си представител изразява становище по жалбата. Оспорва нейната основателност и моли съда да остави в сила оспорената заповед, като правилна и законосъобразна.

Административен съд - Перник, след преценка на фактите и събраните по делото доказателства, становищата на страните, приложимия закон и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 146 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок, от лица, пряко засегнати от издадения административен акт и имащи правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

От фактическа страна съдът приема следното:

Детето В.П.Д.*** е родено от майка К.Й.Д.*** и баща П.Л.Д.*** Родителите са пълнолетни и имат сключен граждански брак, като по делото няма данни същите да са поставени под пълно или частично запрещение. П. ***и К***. Д*** имат още две деца, които към настоящия момент се отглеждат в семейна среда, но не от тях. На 23.07.2012г. К.*** ражда третото си дете-В***, като семейството отива да живее в гр.

*** при майката на К.***. На 25.09.2012 г. на телефонна линия 112 е подаден сигнал от прадядото на детето, че родителите системно изоставят сина си на неговите грижи. След извършена незабавна проверка социалните работници са установили, че новороденото не се отглежда в нормални условия, както и че се отглежда при липса на елементарна хигиена. Новороденото е било цялото в обриви и рани, и не било къпано от дни. При проведено проучване сред роднините на детето, след като никой не е изразил готовност да поеме грижите по отглеждането на детето, като Л.С.Т.*** – майка на жалбоподателя дори е подписала декларация по чл. 27, ал. 4 от ЗЗДет, с която е изразила несъгласие да отглежда В.***, е предприета спешна мярка за закрила от страна на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ (ДСП) – Перник, като е издадена Заповед № 114 от 25.09.2012 г., с която детето В. Д.*** е изведено от семейната среда и спешно е настанено в Дом за медико-социални грижи за деца (ДМСГД) – Перник. Срокът на временната административна мярка е бил до постановяване на съдебно решение по реда на чл. 28 от ЗЗД. С уведомление от 25.09.2012 г., връчено на К.Д.*** и П.Д.*** на 25.09.2012 г., родителите са информирани, че в срок от 6 месеца от издаване на заповедта за временно настаняване могат да поискат прекратяване на настаняването в специализирана институция или промяна на мярката за закрила, с цел отглеждане на детето в семейна среда. Със същото уведомление родителите са изрично предупредени, че в случай, че не поискат прекратяване на настаняването детето ще бъде вписано в Регистъра на деца, които могат да бъдат осиновени при условията на пълно осиновяване, воден от Регионална дирекция „Социално подпомагане“ (РДСП) – Перник. С решение на Районен съд – Перник по гражданско дело № 7234 по описа на съда за 2012г., влязло в сила на 13.12.2012 г., по отношение на детето В. Д.*** е постановена мярка настаняване за отглеждане в специализирана институция - ДМСГД – Перник. И към момента на приключване на устните състезания по настоящото дело детето е в специализираната институция. При така развилите се събития на 29.03.2013 г. Директорът на ДСП – Перник изпраща Уведомление изх. № ЗД-241/0069 до Директора на РДСП – Перник, че малолетният В. Д. ***подлежи на вписване в Регистъра на деца за пълно осиновяване и на 02.04.2013 г. Директорът на РДСП – Перник издава процесната заповед, с която разпорежда вписване на В. П. Д. *** в Регистъра, воден от РДСП – Перник.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Заповедта, предмет на настоящото производство е издадена от компетентен орган по настоящ адрес на детето – Директор на РДСП - Перник, след надлежно уведомление от Директор на ДСП - Перник по настоящ адрес на детето, в предвидената законова форма, след събиране на необходимата информация по чл. 10, ал. 2 от Наредбата и в 3-дневния срок по чл. 12, ал. 1 от Наредба № РД-07-7 от 5.10.2010г. за условията и реда за водене и съхраняване на регистрите за пълно осиновяване.

При извършваната служебно проверка съдът не установи допуснати съществени процесуални нарушения и на правилата на АПК.

Оспорваният административен акт е съответен на целите на закона, предвиждащ възможност за осиновяване на деца без съгласието на родителите, в случаите когато последните трайно не полагат грижи за детето или го отглеждат и възпитават по вреден за развитието му начин, което съдът приема за факт по настоящото дело предвид цялата съвкупност на доказателствата.

Обжалваната заповед съответства и на материалния закон. Съгласно чл. 84, ал. 2 на СК, когато детето е настанено в специализирана институция и родителят в срок от 6 (шест) месеца от датата на настаняване по указания в ЗЗДет. административен ред без

основателна причина не е поискал прекратяване на настаняването или промяна на мярката за закрила, Дирекцията по настоящия адрес на детето-в случая ДСП – Перник уведомява писмено в 7-дневен срок от изтичане на срока по чл. 93, ал. 2, изр. 1 на СК, регионалната дирекция за вписване на детето в Регистъра. За прецизност ще се отбележи, че разпоредбата на чл. 93, ал. 2, изречение първо от СК предвижда, че осиновяване без съгласие на родителя се допуска, когато детето е настанено в специализирана институция и родителят в срок до 6 месеца от датата на настаняването по административен ред, съгласно ЗЗДет без основателна причина не е поискал прекратяване на настаняването или промяна на мярката и връщане на детето или настаняването му в семейство на роднини или близки по реда на ЗЗДет. Следователно, за бъде постановено вписване в регистъра за пълно осиновяване трябва да са налице две предпоставки, предвидени в условията на кумулативност – 1. детето да е настанено по административен ред в специализирана институция и 2. в 6-месечен срок от настаняването по административен ред родителите без основателна причина да не са поискали прекратяване на настаняването или промяна на мярката за закрила. В конкретния случай и двете предпоставки са налице:

Детето е настанено в специализирана институция – ДМСГД – Перник по административен ред със Заповед №114/25.09.2012 г. на Директора на ДСП – Перник, връчена на родителите на 25.09.2012 г..

Родителите К.*** и П. Д.*** без основателна причина и въпреки, че са били уведомени за последиците от подобно бездействие по надлежния ред, видно от представено по делото уведомление, в законоустановения 6-месечен срок по чл. 93, ал. 2 от СК не са поискали изрично нито от административния орган, нито пред съда в производството за настаняване по съдебен ред, настаняването да бъде прекратено или тази мярка за закрила да бъде променена. С разпореждането за насрочване на делото на жалбоподателите е указано, че не са ангажирали доказателства и дори не са изтъкнали основателна причина, поради която не са поискали връщането на детето им. Доказателства в тази връзка до приключване на съдебното производство не се ангажираха. Същите заявиха, че са напълно запознати с цялата процедура и знаят за последиците. И показанията на свидетелите по делото не се установи тази липса на активност у родителите да се дължи на някаква основателна причина, различна от неубедителните, недостатъчни и единствени като мотив изявления на жалбоподателите, че „искат да си гледат детето“. Нещо повече, за пълнота на решението, въз основа на събраните по делото доказателства, както и на основание личните си възприятия, съдът ще отбележи, че кредитира установеното от социалните работници в приложения Социален доклад за детето, че К.*** и П. ***Д*** демонстрират пълна незаинтересованост относно състоянието и развитието на детето. Свидетелските показания на социалния работник работещ със семейството от около две години, първоначално във връзка с другите две деца, а в последствие и с В.*** се ценят като обективни и безпристрастни, тъй като същия е запознат с детайли относно начина на живот на жалбоподателите, родителския им капацитет и възможностите им. Това се подкрепя и от твърденията на Д.***, съдържащи се в жалбата, касаещи единствено наличие или не на “квартира” като предпоставка или условие да си „вземат“ детето, както и от поведението и изявленията им в съдебна зала, което води на извод, че въпреки опитите и действията на социалните работници Д.*** така и не са си дали сметка за причината В.*** да им бъде отнет и настанен в специализирана институция и поставен под директната закрила на държавата. С оглед на всичко изложено и базирайки се на фактите и обстоятелства по делото се налага еднозначния извод, че ако В.П.Д.*** бъде оставен на „грижите“ на биологичните си родители, административната процедура по извеждане на детето от неблагоприятната и дори опасна за здравето му

семейна среда ще се налага да бъде провеждана отново и вероятно нееднократно, което проточено във времето неминуемо ще се отрази на шансовете на В.*** да намери своето, макар и небиологично, но грижещо се за него семейство. При това положение се приема, че заповедта съответства и на целта на закона.

Жалбоподателите в жалбата казват, че “искат да си гледат детето”. Настоящия състав приема, че за да отглеждаш децата си е необходимо не да декларираш устно желанието си и пасивно да чакаш “докато държавата го гледа”, а да проявиш активност по родителските си задължения, като подсигуриш на тези деца дом, храна, облекло и много други ежедневни потребности. В случая не са предприети никакви мерки в тази насока.

С оглед на изложеното съдът намира, че оспореният административен акт като издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие както с приложимия материален закон, така и с неговите цели, е законосъобразен завършек на проведеното по правилата на АПК и специалните закони административно производство, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена. Установените фактически обстоятелства обосновават материалноправните условия по чл. 84, ал. 2 във вр. с чл. 93, ал. 2 от СК за вписване на детето В.*** в регистъра на деца за пълно осиновяване.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на К.Й.Д.*** и П.Л.Д. *** срещу Заповед № ЗД-РД01/026/02.04.2013 г. на Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане (РДСП) – Перник, с която на основание чл. 84, ал. 2 и ал. 6 от СК във вр. с чл. 11, ал. 1 и чл. 12, ал. 1 от Наредба № РД-07-7 от 05.10.2010 г. за условията и реда за водене и съхраняване на регистъра за деца за пълно осиновяване е разпоредено детето В.П. Д. с ЕГН ***** да бъде вписан в Регистъра на деца за пълно осиновяване, воден и съхраняван в РДСП – Перник.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ:/п/